VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻEŅINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta · Nr. 41 (5890) · Ceturtdien, 1989. gada 6. aprīlī · Maksā 3 kap.

Preiļu rajona CENTRĀLĀ BIBLIOTĒKA

VIENS no galvenajiem pasākumiem marta brīvdienās bija skolotāju sanāksme. Ar pedagogiem tikās un savas domas par inteliģences uzdevumiem izteica Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Tračums.

Skolotāju sanāksme

Paškontroles skolu direktores — Līvānu 1. vidusskola (direktore A. Ņikitova) un Rožupes astoņgadīgā skola (direktore A. Rimicāne) — sniedza savu kolektīvu darba pārskatu. Par metodiskā darba rezultātiem pastāstīja Līvānu 1. vidusskolas direktora vietniece mācību un audzināšanas darbā S. Šķimele. Minēto skolu kolektīvi, izvērtējuši savu darbu, lūdza piešķirt paškontroles statusu arī uz nākošo mācību gadu, ko rajona skolotāji vienbalsīgi atbalstīja. Gandrīz visi abu skolu skolotāji vadījuši atklātās stundas, labprāt dalās savā pieredzē ar rajona un republikas kolēģiem, vada priekšmetu metodiskās apvienības.

Paškontroles tiesības tika piešķirtas arī Līvānu 2. vidusskolai (direktors I. Grigorjevs). Šāds lēmums pieņemts pēc frontālās pārbaudes komisijas ieteikuma.

Sanāksmes otrā daļa tika veltīta pedagoģiskajiem lasījumiem par godu N. Krupskajas 120. dzimšanas dienai. Jaunāko preses materiālu apkopojumu par N. Krupskaju kā personību sagatavoja rajona tautas izglītības nodaļas metodiskā kabineta vadītāja M. Volkova. Preiļu 2. vidusskolas skolotājas bija sagatavojušas interesantus zinojumus. S. Kufina — par N. Krupskajas ieteikumiem darbaudzināšanā, A. Andrejeva — par patriotiskās un internacionālās audzināšanas problēmām, bet L. Lavrenova — N. Krupskajas domas par skolas un ģimenes sadarbību.

Rajona centrālās bibliotēkas darbinieces bija iekārtojušas N. Krupskajas darbu un preses materiālu izstādi.

M. VĪTOLA

●

Cienījamie pedagogi!

Esmu ļoti gandarīts, ka man, jaunievēlētajam Preiļu rajona partijas komitejas pirmajam sekretāram, ir radīta iespēja šodien tikties ar jums skolēnu pavasara brīvdienās.

Mans mērķis šodien nav izklāstīt savu turpmāko darbības platformu, kuru jūs noteikti visi izlasījāt vietējā laikrakstā «Ļeņina Karogs», ne arī iepazīstināt jūs ar savas biogrāfijas datiem, bet izteikt to, ko es gribu sagaidīt no rajona inteliģences, no jums visiem kā jaunās paaudzes audzinātājiem.

Šodien ar seju mēs esam pavērsušies pret cilvēku — jauno cilvēku, cilvēku — darba darītāju, cilvēku — skaistā veidotāju. Partijai, mūsu sabiedrībai, arī visai civilizētajai pasaulei ir ļoti svarīgi jaunajā paaudzē redzēt tādas īpašības kā izglītotība, profesionālisms, garīgums, augsts politiskās domāšanas un kultūras līmenis.

PSKP XXVII kongress, partijas XIX konference, PSKP CK pagājušā gada februāra plēnums mums ne tikai deva politiskas rekomendācijas, bet arī uzlika pienākumu, pirmām kārtām — partijas organizācijām un komunistiem, bez kavēšanās un visas tautas mērogā, neatkarīgi no tiešās vai netiešās piederības, audzināšanas un mācīšanas uzdevumu veikšanai enerģiski pavērsties uz skolas pusi.

Skolas atjaunotnes process ir sācies.

Tomēr būsim godīgi cits pret citu: šie uzdevumi vēl tiek risināti ļoti gausi.

Lai jaunajā gadsimtā mēs varētu ieiet attīrījušies no stagnācijas, vienaldzības un konservatīvisma čaulas domāšanā un rīcībā, jau tagad no mācību iestādēm dzīvē jāizlaiž nevis diplomēti vērotāji, bet gan profesionāli izglītoti jaunradītāji, kuri būtu spējīgi atbildēt gan par pārveides gaitu, gan par mūsu tautas perspektīvām. Jāsaka, ka pirmās vijoles vispusīgi attīstītas personības veidošanā spēlē vecāki un skolotāji.

Pedagogs skolas sienās ir tas cilvēks, kuru ik uz soļa vēro mūsu sabiedrības jaunais pilsonis. Vēro un atdarina, slavē un kritizē, tas, kas pieņemams, — ieprogrammē sevī.

Tāpēc aicinu visus jūs, sevišķi — skolotājus komunistus, uz ļoti principiālu sevis izvērtēšanu. Pozitīvā attieksme pret sevi ir jānopelna, autoritāte ir jāiegūst. Atcerieties, ka katra jūsu rīcības nianse tiek uztverta un nesta tālāk.

Liela uzmanība šodien tiek pievērsta pionieru un komjaunatnes organizāciju darba pārkārtošanai. Pagaidām trafaretu nav. Te atkal vajadzīga skolotāja jaunrade, pareiza nostāja.

Uzskatu, ka nevajadzētu uzreiz «dancot pēc katra stabules», jo tās labās tradīcijas, kas bijušas valstij 70 gadus, vienā elpas vilcienā nevajadzētu izmest no mūsu skolām. Būsim uzmanīgi, vispirms pareizi visu izvērtēsim, jo nav tik viegli atrodams pareizais, jaunais viedoklis, kas liekams vecā vietā.

Pēdējā laikā ļoti daudz runājam par vēstures jautājumiem. Protams, traktējumi te varbūt dažādi.

Grūti ir vēstures skolotājiem, bet tanī pašā laikā būsim tādi, kas ļaus domāt arī bērniem. Domāt un spriest par to, ko viņi ir dzirdējuši no vecāku un vecvecāku stāstījuma. Neuzspiedīsim savus viedokļus!

Ļoti daudz atgriežamies pie 1922. gada 15. februārī pieņemtajiem Latvijas Satversmes sapulces likumiem. Latvijas Nacionālās neatkarības kustība vislielāko akcentu liek uz šo likumu 1. nodaļas pirmajiem trim punktiem. Proti:

1. Latvija ir neatkarīga demokrātiska republika.
2. Latvijas valsts suverēnā vara pieder Latvijas tautai.
3. Latvijas valsts teritoriju starptautiskos līgumos noteiktās robežas sastāda Vidzeme, Latgale, Kurzeme un Zemgale.

Vēsture iet uz priekšu. Uzskatu, ka nevajadzētu atgriezties pie 1922. gada, bet mums jābūt atbildīgiem par to, kādu vēsturi mēs šodien veidojam paši.

LKP CK plēnums 1989. gada 5. janvārī nosodīja Latvijas nacionālās neatkarības kustības un grupas «Helsinki-86» darbu un propagandētos uzskatus kā nesavienojamus ar PSRS un LPSR Konstitūciju normu atzīšanu un ievērošanu, ar sociālistiskās sabiedrības revolucionārās pārbūves uzdevumiem.

To, ka šo grupu uzskati nav pieņemami, parādīja arī vēlēšanu rezultāti starp PSRS tautas deputātu kandidātiem — KP CK pirmo sekretāru b. Vagri un vienu no LNNK līderiem Dobeli. Veselīgais saprāts uzvarēja. Mums jādara viss, lai revolucionāri varam atjaunot sociālistisko sabiedrību Latvijā, celt to pārbūves procesā jaunā kvalitātē, nevis pagriezt vēstures ratu atpakaļ, restaurēt kapitālistisko iekārtu.

Idejiski politiskajai audzināšanai skolās veltīsim maksimālu uzmanību, lai ikviens jaunietis jau skolas solā prastu pareizi politiski vērtēt, spriest.

Izglītības druvaš kopēji pamatos ir vienisprātis par intelektuālā un fiziskā darba nepieciešamību skolēnu personības veidošanā. Pasauli cilvēks uztver un izzina ne tikai ar prātu, bet arī praktiski pārveidojot to.

Uzskatu, ka darbs ir galvenais audzināšanas līdzeklis. Tāpēc pieliksim maksimālas pūles, lai bērnus radinātu darbam, elementārai dzīves nepieciešamībai, pievilinātu zemei, kas tā gaida īstus saimniekus.

Vēl dažus vārdus gribu teikt par nacionālās simbolikas pielietošanu. Šodien tas ir pārvērties par tradīciju, ka gandrīz katrs piespraužam pie krūtīm auseklīti, mazu sarkanbaltsarkano karodziņu, bet būtībā neko tuvāk nezinām par to vēsturi. Mācīsim bērniem, ka tas ir mūsu tautas svētums un uz netīras žaketes atloka piespraustais auseklītis ir vislielākais apvainojums tā nēsātājam.

Šinī politiskās atmodas laikā mēs esam ieguvuši arī jaunas kvalitātes manifestu starptautiskajā jomā — Vīnes tikšanās Noslēguma dokumentu, zem kura ir arī PSRS ārlietu ministra paraksts. Vīne ir pagrieziena punkts starptautiskajās attiecībās. Mēs esam parakstījuši ļoti humānu dokumentu, un ir ļoti svarīgi, lai ikviens mūsu ierindas pilsonis justos atbilstīgs mūsdienu civilizācijas līmenim. Bez starptautisko tiesisko normu ievērošanas mūsu valsts nevar kļūt par tiesisku valsti.

Janušs Korčaks ir teicis: «Bērns nav loterijas biļete, uz kuras jākrīt laimestam — portretam maģistrāta sēžu zālē vai krūšutēlam teātra foajē. Katrā bērnā ir sava dzirksts, kuru var uzšķilt laimes un patiesības krams, un varbūt desmitajā paaudzē tā uzliesmos ģenialitātes ugunsgrēka liesmās un, darot slavenu savu dzimtu, apgaismos cilvēci ar jaunas saules gaismu». (J. Korčaks. «Kā mīlēt bērnu?» 113. lpp.)

Atļaujiet novēlēt visiem izglītības darbiniekiem parādīt iniciatīvu un jaunradi izvirzīto uzdevumu atrisināšanā, veltījot tam savas zināšanas un pieredzi, sirdsdegsmi un dvēseles siltumu.

V. TRAČUMS,

LKP Preiļu rajona komitejas pirmais sekretārs

● Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā, rezumējot sociālistiskās sacensības rezultātus, par labāko piegriezēju atzīta Skaidrīte Leimane (attēlā).

J. SALNAVIEŠA foto

Jau labākā noskaņojumā

Pēdējā zemnieku sanāksmē, kura notika aizvadītās nedēļas nogalē, tika izlemtas konkrētas lietas: vieglo automašīnu sadale, informācija par iespēju izmantot bezprocentu kredītus, ko zemnieku saimniecībām piešķirs no 1989. gada budžeta līdzekļiem, kā arī citi praktiski jautājumi.

Jā, rajona zemnieku saimniecībām pēc sadales pienākusi pirmā tehnika: vieglās automašīnas «Niva», «Moskvič», «Zaporožec». «Savā starpā necīnīsimies, kuram pirmajam kārta saņemt automašīnas,» nolēma vīri. «Tie, kuri pirmie iesniegušī pieteikumus, pirmie šīs mašīnas arī saņems.» Pēc veiksmīgas izlozes automašīnu «Niva» varēs iegādāties Jānis Krivāns no padomju saimniecības «Rušona». Diemžēl starp tiem, kas bija sapulcējušies, nebija neviena, kurš vēlētos pirkt «Moskviču» vai «Zaporožecu». Gaidīt, protams, var, bet — vai visi saņaidīs «Žiguļus» un «Volgas»...

Dziļu interesi radīja lēmums par bezprocentu aizdevuma piešķiršanu no 1989. gada budžeta līdzekļiem un šo līdzekļu norakstīšanu. Lēmums paredz, ka visām zemnieku saimniecībām, protams, ja to vēlas zemes īpašnieks, ir tiesības saņemt valsts aizdevumu līdz 10 tūkstoš rubļiem. Šajā gadījumā jānoslēdz līgums ar saņēdes organizāciju par produkcijas pārdošanu valstij.

Aizdevums tiek piešķirts uz desmit gadiem. Pēc pieciem gadiem komisija vērtēs zemnieka saimniekošanas efektivitāti. Ja atzīs, ka jaunais zemes īpašnieks strādā efektīvi, zemes auglība ir cēlusies un valstij pārdota līgumā paredzētā produkcija, aizdevumu dzēsīs, tas ir — zemniekam nevajadzēs šo summu valstij atmaksāt. Ja zemniekam nepietiks prasmes un neatlaidības sakopt zemi un gūt no tās maksimālu ražu, neko darīt — aizdevuma summa būs jāsedz pilnā apmērā un noteiktajā termiņā.

Zemnieki tika iepazīstināti ar iespējām iegādāties celtniecības materiālus. Arī šajā ziņā mazs pārsteigums. Republikas celtniecības komiteja piedāvā pieciem rajona zemniekiem uzbūvēt saimniecības ēkas. Protams, šādi būvējot, varbūt kūts vai šķūnis sanāks dārgāks, toties nebūs rūpju par celtniecības materiāliem, to piegādi utt. Ne mazāk svarīgi, ka nepieciešamā būve tiks uzcelta ātros tempos, kas nebūtu pa spēkam pašam.

Tā, lūk, šoreiz zemnieki mājup devās jau labākā noskaņojumā, lai apsvērtu līgumu noslēgšanu.

RĪT PLKST. 9.00 RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES IZPILDKOMITEJAS ZĀLĒ ATKAL KĀRTĒJĀ ZEMNIEKU SANĀKSME. ŠOREIZ DIENAS KĀRTĪBĀ — LĪGUMU SLĒGŠANA.

A. IĻJINA

Kandidāti netika izvirziti

Mūsu laikraksta iepriekšējā numurā redakcijas darbinieka vainas dēļ ievietota kļūdaina informācija «Deputāta kandidāti» — par deputāta kandidātu izvirzīšanu Latvijas KP rajona komitejas plēnumā. Patiesībā deputāta kandidāti plēnumā netika izvirzīti. Plēnuma dalībnieki tikai pārrunāja iespējamās kandidatūras PSRS tautas deputāta vēlēšanām 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā. Tāpēc redakcija atsauc minēto informāciju un atvainojas lasītājiem un partijas rajona komitejas plēnuma dalībniekiem par šo starpgadījumu.

Komentārs

Pavasara negaidītās kaprīzes

Pavasara sākums pagaidām nav attaisnojis mūsu cerības. Pēc neparasti siltās ziemas likās, ka arī pavasaris būs neparasts. Tradicionālās marta palāses un strautiņi aiztecēja jau janvārī... Bet februārī ziedēja sniegpulkstenītes, un dažu saimniecību zemkopji jau izgāja tīrumos. Kāds «fons» lauku darbiem gaidāms turpmāk, mums stāsta Rīgas hidrometeoroloģiskā centra vadošā speciāliste, agrometeorologe **VIKTORIJA KNĀVA.**

— Tiešām, kopš sākta agrometeoroloģisko novērojumu regulāra reģistrācija, tas ir, pēc 1881. gada, nav bijis tik siltas ziemas. Sākot no janvāra, diennakts vidējā temperatūra nenoslīdēja zem nules. Tādēļ jau februārī sākās pavasarīgi procesi: ziedēja apses un lazdas, sākās ziemāju veģetācija. Tomēr jaunas fāzes neiestājās — nepieciešamais siltums nepalielinājās. Dienā temperatūra bija 2 —3 grādi virs nulles, bet naktī tā bieži noslīdēja zem nulles.

Pēdējā ziemas mēnesī augsnes augšējais slānis visu laiku bija atkusis. Tas sasala tikai austrumu rajonos. Arī tagad augsne ir pārmitrā stāvoklī. Tas ir dabiski, jo diezgan bieži ir nokrišņi, iztvaikošana nav liela, un lauki žūst lēnām. Sausākos un augstākos lauku nogabalos var izdarīt pāraršanu un mēslojuma iestrādi.

Pārbaudot ziemājus, mūsu dienesta darbinieki konstatēja, ka šo kultūru sējumu stāvoklis republikā ir diezgan labs. Tiesa, daļa ir cietusi no izmirkšanas un sniega pelējuma, galvenokārt austrumu rajonos. Gaidāms, ka republikā vidēji vajadzēs pārsēt tikai 5 —7 procentus graudaugu platību. Tagad ziemāji un zāles lēnām turpina veģetēt. Aizputes apkārtnē un Daugavpils rajonā novērota cerošanas un stiebrošanas fāze, kas raksturīgi maija sākumam.

Pēc aprīļa prognozes, ievērojama temperatūras paaugstināšanās nav gaidāma, bet mēneša otrā pusē iespējama arī aukstuma atgriešanās. Sējas darbus varēs uzsākt izlases veidā, bet sēja izvērsīsies aprīļa beigās. Parasti pavasara sēja masveidā notiek maija pirmajā dekādē. Tādējādi pagaidām saglabājas parasto termiņu apsteigšana, lai cik kautrs liktos atnākošā pavasara raksturs. Pavasaris apsteidz kalendāru.

Interviju pierakstīja T. KOVAĻSKA,

LATINFORM korespondente

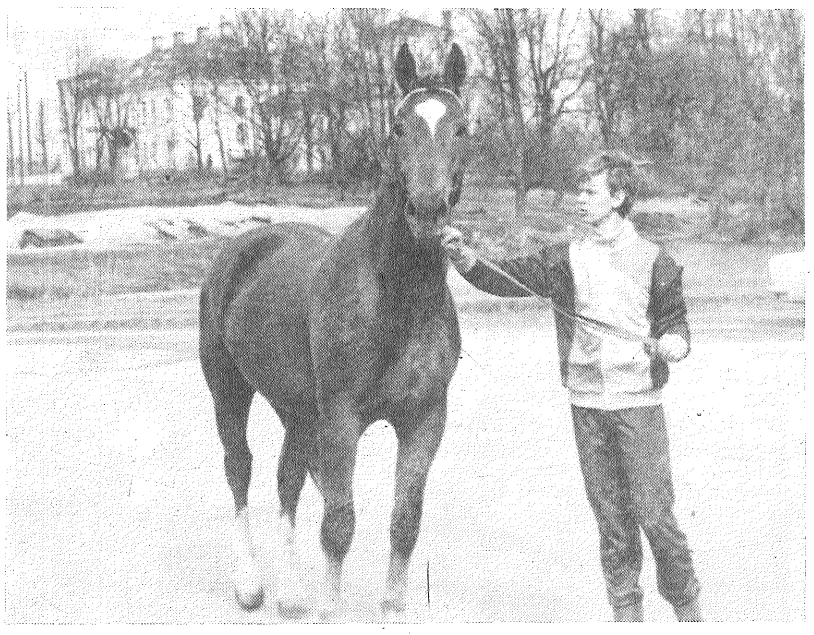

SĒPP valstu tradicionālā apspriede — mūsu rajonā

Marta pēdējās trijās dienās agrofirmas «Sarkanais Oktobris» kultūras nama mazajā zālē uz «apaļā galda» bija uzlikti piecu sociālistisko valstu — SEPP dalībnieču — karodziņi. Pēc iepriekšējās vienošanās šeit notika tradicionālā apspriede par zirgu gaļas ražošanas un zirgu gaļas eksportcenu koordināciju, kā arī par kopīgās politikas izstrādi tirdzniecībā ar kapitālistiskajām valstīm.

Iepriekšējā gadā šīs valstis tikās Gusso pilsētā (netālu no Berlīnes). Tās ir — Bulgārija, Polija, Čehoslovakija, Ungārija, VDR. Soreiz VDR pārstāvji apspriedē nepiedalījās. Iemesls, kā liecina viņu atsūtītā telegramma, — pašlaik no VDR zirgu gaļas eksports nebūs liels.

Ārējās tirdzniecības apvienību «Terimpex» (Ungārija), «Animex» (Polija), «Koospol» (Čehoslovakija), «Rodopaimpex» (Bulgārija) pārstāvji trīs dienas apspriedā savas problēmas, izstrādāja kopīgu rīcības platformu. Viesi iepazinās ar agrofirmas «Sarkanais Oktobris» saimniecību un rūpnīcām, atpūtas bāzi, pabija rajona ievērojamākajās vietās.

Riebiņu apspriedē Ungāriju pārstāvēja delegācija, ko vadīja ārējās tirdzniecības apvienības (ĀTA) «Terimpex» direktors Mihails Paulovitčs, Poliju — ĀTA «Animex» kautzirgu eksporta nodaļas vadītāja Elizabete Kažnura, Čehoslovakiju — ĀTA «Koospol» nodaļas «Zirgi un lopi» priekšnieks Františeks Jagoda, Bulgāriju — ĀTA «Rodopaimpex» speciāliste Zoja Kamenova. Šī apvienība SEPP valstu sanāksmē piedalījās pirmoreiz. PSRS Lopu importa apvienības grupu vadīja generāldirektora vietnieks V. Dmitrijevs.

Apspriedē piedalījās arī citi atbildīgi darbinieki: PSRS Finansu ministrijas vecākais eksperts A. Kuzņecovs, PSRS Konjunktūras institūta vecākais zinātniskais līdzstrādnieks ekonomisko zinātņu kandidāts S. Kuzmins un citi, Latvijas PSR Valsts agrorūpniecības komitejas zinātniskās ražošanas apvienības «Selekss» generāldirektora vietnieks R. Stumburs, galvenie speciālisti E. Treibergs un I. Kovaļenoks.

Apspriedes darba kārtībā bija trīs galvenie jautājumi: tirgus konjunktūra 1988. gadā un perspektīvas 1989. gadam, informācijas apmaiņa par realizētajiem un iespējamajiem nolīgumiem, līdzšinējās sadarbības vērtējums un priekšlikumi tās tālākai attīstībai.

Dalībnieki atzina, ka pasaules tirgū zirgu gaļas pieprasījums bijis ievērojami lielāks par piedāvājumu. Piegādes stipri samazinājusi Polijas Tautas Republika. Sociālistiskajās valstīs ievērojami samazinājies zirgu skaits, grūtības radīja arī tas, ka importējošās valstīs pastiprinājusies veterinārā kontrole.

Šogad atzīmēts cenu paaugstinājums, jo sociālisma valstīs cenas stabilizējas, pieaugs zirgu gaļas pieplūdums no Kanādas un ASV. SEPP valstīs tiek reorganizēta ārējās tirdzniecības sistēma. Nolemts, ka lietderīgi informācijas apmaiņu organizēt ik mēnesi.

Ar pateicību tika pieņemts priekšlikums, ka nākamā apspriede notiks Bulgārijā. Šādu priekšlikumu izteica ĀTA «Rodopaimpex» pārstāvis.

A. RANCĀNS

ATTĒLOS:

● agrofirmas «Sarkanais Oktobris» zirgaudzētavā Riebiņos apspriedes dalībnieki ar interesi apskatīja šeit audzētos zirgus (augšējie attēli);

● agrofirmas Preiļu siera rūpnīcā viesus no sociālistiskajām valstīm iepazīstināja ar uzņēmumu, tajā ražoto produkciju;

● apspriedes dalībnieki, apmeklējot mūsu rajona ievērojamākās vietas, pabija arī Aglonas katoļu baznīcā un iepazinās ar vienu no ievērojamākajiem mūsu novada arhitektūras pieminekļiem.

J. SILICKA foto

Atgriežoties pie publicētā

Vandāļi

Līvānu iedzīvotāji bija satriekti par vandālismu, kas notika pilsētas kapsētā naktī no 9. uz 10. februāri. Toreiz tika sabojāti un apgāzti 57 kapu pieminekļi. Šis barbarisms radīja milzīgu sašutumu.

Patiešām — vai var vēl būt lielāks vandālisms un negods, kā, lūk, šāda klaja ņirgāšanās par mirušo atdusas vietu. Tā mums visiem ir svēta, te mēs atceramies aizsaulē aizgājušos tuviniekus, sērojam par viņiem. Tā ir arī sava veida vēsture — atsevišķas dzimtas, ģimenes, konkrēta cilvēka mūža stāsts. Lūk, tāpēc arī radās sašutums visā pilsētā.

Situāciju ļoti labi izprata Preiļu milicijas darbinieki. Kapsētas grautiņa rīkotāji bija jānotver jebkurā gadījumā. Tika izveidota operatīvā izmeklēšanas grupa, kuras sastāvā ietilpa izmeklētājs P. Kotovs, sociālistiskā īpašuma sargāšanas nodaļas vecākais operatīvais pilnvarotais A. Mihailovs, iecirkņa vecākais inspektors J. Caune, inspektors kinologs N. Nadžafovs.

Suns tika uz pēdām un atveda pie vienas no mājām, kur dzīvoja bijušais Daugavpils arodskolas audzēknis N. Andrejevs. *(Te un tālāk personu uzvārdi mainīti. F. G.).* Mazliet vēlāk izmeklēšanas grupa atrada otro aizdomās turamo — Līvānu stikla fabrikas strādnieku T. Igorski. Abiem ir tikai 17 gadu. Pie tam šie jaunieši nebūt nav rūdīti noziedznieki, bet gan tā saucamie grūti audzināmie zēni.

Izmeklēšanā tika noskaidrots, ka, labi «iesildījušies» ar alkoholisko dzērienu, viņi nolēma parādīt savu nevaldāmo spēku pilsētas kapsētā. Tur arī sāka graut pa labi un pa kreisi kapu pieminekļus. Laikam ilgi vēl plosītos barbari, ja ne nejaušs gadījums. Proti — T. Igorskim, ārdot kārtējo pieminekli (vai nu viņš nenovērtēja savus spēkus, vai, kā tagad runā Līvānos, viņu Dievs sodīja), smagā akmens plāksne uzkrita uz kājas un stipri to ievainoja. Tikai tad demolētāji no kapsētas aizgāja.

Pēc tam P. Kotovs jautās Igorskim: «Kas noticis ar kāju?» Tas atbildēs: «Iespēru apavu kārbai, bet iekšā bija ķieģelis.» Meli nelīdzēja: medicīniskā ekspertīze parādīja, ka kāja savainota, uzkrītot smagam priekšmetam. Neapstrīdami pierādījumi lika aizdomās turētajam atzīties kapu pieminekļu apgāšanā.

Milicijas darbinieki sekmīgi veica savu uzdevumu. Ar republikas iekšlietu ministra pavēli P. Kotovam, A. Mihailovam, J. Caunem un N. Nadžafovam piešķirti naudas apbalvojumi.

Vandāļi atmaskoti, un tomēr šis gadījums liek mums par daudz ko padomāt. Kādā vidē bija jāaug šiem zēniem, kā viņus audzināja ģimenes, ja viņiem nekas nav svēts? Kādu garīgo lādiņu viņi saņēma skolā? Atbildes uz šiem jautājumiem, cerams, dos tiesa. Tas mums liks padomāt arī par to, kādu maiņu mēs sev audzinām.

F. GUCEVIČS,

milicijas majors

Sāk izmantot dabas gāzi

Līvānu stikla fabrikā sākusies pāreja uz dabas gāzes izmantošanu. Viena pēc otras gāzesvadam tiek pieslēgtas stikla kausēšanas krāsnis (vannas) pirmajā un otrajā cehā.

Dabas gāzes izmantošana uzņēmumam dos gan ekonomisku, gan arī ekoloģisku efektu. Un ne tikai stikla fabrikā vien, bet arī visā Līvānu pilsētā, jo šis uzņēmums šobrīd ir viens no galvenajiem apkārtējās vides piesārņotājiem.

● **ATTĒLĀ: pie vadības pults stikla kausētāja Biruta Dukaļska.**

J. ZANDES foto

Arī jūs varat sniegt palīdzību...

Ikviens, kam nav sveša labsirdība un žēlsirdība, kam nav vienaldzīgs dzīves pabērnu liktenis un sirds nav nocietinājusies ikdienas steigā, var dot savu ieguldījumu ģimenes bērnu namu veidošanā Latvijā. V. I. Ļenina Padomju bērnu fonda ierosinātā ideja ir principiāli jauna bāreņu un bez vecāku gādības palikušo bērnu audzināšanas forma. Lai paātrinātu šādu namu celtniecību, atbalstītu šo cēlo ideju ar personīgajiem līdzekļiem, izlaistas labdarības biļetes 1, 3, 5, 10 un 25 rubļu vērtībā.

Tās var iegādāties Krājbankas iestādēs visos Rīgas rajonos, Jūrmalā, Daugavpilī, Ventspilī, Liepājā, Rēzeknē, Jelgavā, kā arī Daugavpils un Rēzeknes rajonos.

Par biļetēm saņemtā nauda tiks izlietota bērnu pilsētiņu celtniecībai. Tās sastāvēs no viendzīvokļa kotedžām ar daudzām istabām, atsevišķiem daudzistabu dzīvokļiem parastās vai specializētās mājās. Tajos dzīvos ģimenes, kas būs pieņēmušas audzināšanā arī bāreņus un bez gādības palikušos bērnus. Šeit iegūs drošu un, galvenais, mājīgu pajumti tie, kas to zaudējuši. Ieguldot savus līdzekļus, jūs kļūsiet par tādas mājas celtnieku.

Jautājumos par ģimenes bērnu namu celtniecību mūsu republikā varat griezties Padomju bērnu fonda Latvijas republikāniskajā nodaļā pa telefonu 332522.

Padomju bērnu fonda Latvijas republikāniskā nodaļa

(LATINFORM)

Vai būs mājas mūsu bērniem?

Katrs uz zemes dzīvojošais cilvēks turpina savu senču iesākto ceļu. Un pienāk laiks, kad ciemos pie tuviniekiem ejam uz kapsētu.

Tagad es ilgāk aizkavējos pie mana vecvectēva, vectēva un tēva kapiem... Kad viņi bija dzīvi, es sapratu daudzu vārdu nozīmi. Sapratu, ka Preiļi ir mūsu Dzimtene. Šeit mans vecvectēvs ar sviedriem vaigā apstrādāja zemi, no šejienes vectēvs devās pirmajā pasaules karā. Šeit, Preiļos, 1939. gadā mans tēvs gatavojās iestāties partijā, bet 1941. gadā latviešu divīzijas sastāvā cīnījās pret fašistiem pie Maskavas. Kad ielenkumā tēva komandieris Kārlis Lapiņš sadalīja savu komandiera pārtikas devu starp abiem, es zinu, viņi nenoskaidrojā tautību, jo bija pietiekami zināt, ka novadnieks glābj no nāves savu novadnieku.

No ģimenes arhīviem iepazinu arī vārdu «izvešana». 1942. gadā vecmāmiņu un māti aizveda uz Vāciju, bet 1949. gadā uz Sibīriju aizveda vecmāmiņas māsas ģimeni.

Vēstule redakcijai

Klausoties ģimenes «grēksūdzes», daudz no tā, kas rakstīts vēstures mācību grāmatās, es varētu papildināt, bet dažās vietās pat izlabot.

Es pati esmu dzimusi Preiļos, manu senču zemē, no sirds mīlu savu novadu, tāpēc nekad neesmu centusies mainīt dzīvesvietu. Daudz ceļodama, esmu sapratusi vārda «māja» nozīmi.

Bet pēdējā laikā es vairs nezinu, kas es esmu!? Krieviski runājoša Latvijas pamatiedzīvotāja? (Latviešu valodu pārvaldu.) Migrante? (Bet es zinu, kur ir apglabāti mana vecvectēva vecāki: ir tāda maza kapsēta Suņepu sādžā.) Latviete?!

Kāpēc ir radusies siena starp dažādu tautību cilvēkiem, būtībā — novadniekiem? (Dzejnieks J. Jevtušenko izteica vārdu «vienzemes» cilvēki.) Varbūt mēs atkal steidzamies? Lauzt ir vieglāk nekā celt.

Un vēl, mani dārgie novadniekiņi! Vārdiem «dzīve», «veselība», «bērni», «miers», «cilvēciskums», «sirdsapziņa» visās valodās ir tikai viena nozīme, viena vispārcilvēciska jēga.

Ja mēs tagad to neatcerēsimies, vai būs mājas mūsu bērniem?

I. STEPANOVA,
Preiļu 2. vidusskolas mācību daļas vadītāja

TIKAI vienas paaudzes laikā vien lauksaimnieciskā ražošana Rietumvācijā pieaugusi tā, ka šobrīd viens lauku saimnieks nodrošina ar pārtiku 67 cilvēkus (tas ir septiņas reizes vairāk nekā pirms 37 gadiem) un pārtikas patēriņš, rēķinot uz vienu iedzīvotāju, palielinājies par 50 procentiem. Galvenie pārtikas produktu ražotāji ir mūsdienu zemnieki, kuru saimniecībās, kā uzskata paši rietumvācieši, pēdējā laikā izmainījies gandrīz viss...

Arī pie mums tagad veidojas zemnieku saimniecības. Tāpēc varbūt būs interesanti uzzināt, kā tad saimnieko Rietumvācijā, ar kādām problēmām saskaras rietumvācu zemnieki un kā tās risina. Pastāstīsim par Vilhelmu Hartmanu — vienu no daudztūkstošu lielās jauno lauku saimnieku «armijas».

Iepazīstinām ar ārvalstu pieredzi

Zemnieku saimniecība Rietumvācijā

«Ja tavai sievai piedzims meita, iestādi viņas pūram papeli» — tas bija viens no gudrajiem padomiem, kuru Hartmanam atstāja 1979. gadā mirušais tēvs. Padoms ir padoms, bēt darbs paliek darbs. Ja Vilhelms Hartmans šodien nozāgētu tēva 1950. gadā stādītās papeles, viņš ne tikai nespētu segt darbā ieguldītos līdzekļus, bet arī mašīnu amortizāciju. Šodienas saimnieks varētu stundām ilgi mīnēt līdzīgus piemērus, stāstīt par tām tradīcijām, kuras bija nesatricināmas tajos laikos, kad viņš, būdams pusaudzis, ganīja govis un cūkas, mācījās art zemi, ar rokām retināt bietes, malt kviešu un miežu graudus. Taču mācoties Hetingenas universitātes Agrārajā fakultātē, Hartmans saprata, ka līdztekus amata prasmei nebūt nedrīkst pārņemt itin visas «senču gudrības».

SPECIALIZĀCIJA

Vilhelms Hartmans savā saimniecībā 33 hektāros audzē cukurbietes, 47 hektāros — ziemas kviešus, 26 hektāros ziemas miežus. Viņš sēj arī mazliet rudzus (6 hektāros) un pēdējā laikā — arī rapsi, kura sējumus izvieto īrdenās kaļķaugsnēs un citās mazāk auglīgās vietās. No lopkopības Hartmans ir atteicies pilnīgi.

1979. gadā, kad viņš mantoja tēva sētu, Vilhelms par savu devīzi izvēlējās specializāciju. Pašreizējā laika prasības viņš izprata, vēl būdams students. Proti — tikai tas, kurš visā pilnībā pārzina atsevišķas lauksaimniecības nozares, izmanto modernu tehniku, spēs par saražoto produkciju saņemt tādus līdzekļus, kuri nelaus saimniecībai izputēt. To, ka tēvam piederošajās zemēs, kuras atrodas 125 metrus virs jūras līmeņa, kur gadā nokrišņu daudzums sasniedz 670 milimetrus, bet gaisa vidējā temperatūra ir plus 8,4 grādi, visefektīvāk var izmantot cukurbiešu un graudaugu audzēšanai, viņš ielāgoja jau pirmā semestra beigās. Iepazinis augkopības, lopkopības, ekonomiskās un sociālās problēmas, Hartmans, protams, par sava diplomdarba tematu izraudzījās zemkopību. Tieši zemkopība arī kļuva par viņa personiskās saimniecības pamatu. Bijušās lopu kūtis, kuras izbūvētas 1872. gadā, tagad izmainījušās līdz nepazīšanai. Te ir vieta pieciem traktoriem, kombainam, cukurbiešu ravēšanas mašīnai, augu aizsardzības līdzekļu izsmidzinātājam ar 15 metrus lielu darba platumu, četru lemešu arklam un astoņām piekabināmām mašīnām. Bez tam vecajās ēkās iekārtota arī darbnīca.

«No decembra līdz martam, pateicoties specializācijai, man ir laiks sakārtot visu savu tehniku,» saka Hartmans. Laukums tehnikai atbrīvojās pēc nobarojamo lopu un slaucamo govju pārdošanas. «Tehniski es visu veicu pats,» turpina Hartmans. «10 gadu laikā, kopš saimniekoju tēva saimniecībā, tehnikas remontam neesmu izlietojis nevienu marku.»

Orientēšanās uz specializāciju bija apzināta un, kā izrādījās, arī ienesīga. Hartmanam nav nepieciešamības iegādāties jaunas mašīnas. Viņš iepērk jau lietotas vai arī salauztas un ziemas laikā tās padara gluži kā jaunas. Tādā veidā, piemēram, viņš tika pie kombaina, kurš salīdzinājumā ar jaunu izmaksāja viņam gaužām niecīgu summu.

DARBUZŅĒMĒJS

Tomēr ziemā Hartmans ne tikai remontē savu tehniku. Viesistabā kamīna priekšā pie rakstāmgalda top arī sējas plāni nākamajam gadam un turpmākajam laikam. Hartmans nosaka augu seku katram zemes gabalam (tādi viņa saimniecībā ir 15), sastāda kalkulāciju, ar kādu traktoru tiks veikts darbs, lai izvēlētos visoptimālāko variantu un līdz minimumam samazinātu degvielas patēriņu. Viņš salīdzina atsevišķu zemkopības produktu cenas, apsver, kādu vietu ierādīt tai vai citai kultūrai savā programmā. Analizējot stāvokli, viņš ņem vērā arī to, ka tuvākajos gados notiks Rietumeiropas agrārā tirgus saplūšana, tāpēc arī viņa paša plāniem jābūt tādiem, lai spētu izturēt konkurenci paplašināta tirgus apstākļos. Ideja izmēģināt audzēt saulespuķes konkrētas saimniecības zemes un klimatiskajos apstākļos radās nevis lauku saimniekam Vilhelmam Hartmanam, bet gan Hartmanam — ekonomistam un darbuzņēmējam.

Būdams lietpratīgs darbuzņēmējs, viņš saprot, ka rītdiena sākas šodien. Specializācija bija svarīgs moments, taču Hartmans atrada arī jaunas formas, lai vienlaikus veiktu arī citus darbus savas programmas ietvaros. Piemēram, pēc kādas selekcijas firmas pasūtījuma viņš sāka audzēt graudaugus sēklai. Tas deva papildus ienākumus. Viņš kādam ķīmiskajam koncernam atvēlējis nelielus laukus fungicīdu izmēģinājumiem. Arī tas ir izdevīgi — Hartmans gūst jaunāko informāciju, tā teikt, no pirmajām rokām.

EKOLOGS

Lauksaimniecība un apkārtējās vides aizsardzība. Šis temats ir viens no centrālajiem presē. Neviens žurnālists, kurš apmeklējis lauku saimniecību, neapiet to ar līkumu. Taču, klausoties Hartmana ekonomiskos apsvērumus, nav vērts viņam uzdot ar ekoloģiju saistītus jautājumus. Peļņas un izdevumu precīzi aprēķini viņam jau sen atklājuši, ka, nesaprātīgi saimniekojot, līdzekļi, kas nepieciešami augu aizsardzībai, ļoti ātri sasniedz 600 markas, rēķinot uz vienu hektāru. Šis fakts lika Hartmanam atpūtas vietā sākt intensīvi darboties. Šķidro minerālmēslu izsmidzinātāju viņš aprīkoja ar speciālu strūklas mēraparātu, ar kura palīdzību var precīzi noteikt minerālmēslu maisījuma sastāvu un devas. Turklāt Hartmans nebūt nepaļāvās tikai uz savām zināšanām un prasmi, bet gan uzticējās speciālistiem. Ik gadus viņš mēraparātus pārbauda darbnīcā un, ja nepieciešams, tur izdara to regulēšanu. Tādējādi Hartmanam izdevās samazināt izdevumus par pesticīdiem līdz 400 markām.

Hartmans samazināja arī minerālmēslu izmantošanu, jo to nitrāti kaitīgi ietekmē gruntsūdeņus. Arī te viņš rīkojās ne tikai kā ekologs, bet galvenokārt kā ekonomists, ņemot vērā savas saimniecības specializāciju. Lai iegūtu pietiekamā daudzumā lopbarību liellopiem, agrāk uz katru hektāru tika izlietoti 250 un vairāk kilogrami slāpekļa. Biešu laksti izauga varen lieli. Pārtraucis lopbarības ražošanu un atteicies no lopkopības, Hartmans slāpekļa izlietojumu varēja samazināt uz pusi. Biešu laksti zaudēja savu nozīmi un tagad tiek iearti zemē kā mēslojums. Tieši tāpat Hartmans izmanto arī salmus, kuri paliek pēc graudaugu novākšanas. Kombains salmus sasmalcina, un tie kādu laiku guļ rugainē, bet pēc tam tiek iearti zemē. Lai vēl vairāk samazinātu mēslojuma izlietošanu, Hartmans kā starpkultūru audzē lopbarības pupas. Tas izmaksā ļoti lēti. Pupas ir kultūra, kuru viņš sēj pēc graudaugiem, lai pēc tam te audzētu cukurbietes.

Un arī tas vēl nav viss. Katru gadu Hartmans no katra zemes gabala ņem augsnes paraugus un nosūta tos speciālam institūtam, kurš precīzi izskaitļo, cik vajadzīgs minerālmēslu un cik organisko mēslu.

Visas šīs pūles atmaksājas ar uzviju. Ar mierīgu sirdsapziņu Hartmans var diskutēt ar ekologiem un pat reklamēt savu metodi. Tāda veida saimniekošana ļauj viņam un vienīgajam algotajam traktoristam no marta līdz decembrim strādāt piecas dienas nedēļā, turklāt darba dienas ilgums nepārsniedz vidēji astoņas stundas.

Vilhelma Hartmana ģimenē ir pieci cilvēki. Viņa sieva, pēc profesijas — agrotehniskās ražošanas asistente, lielākoties ir aizņemta triju bērnu (vecumā no trim līdz sešiem gadiem) audzināšanā.

●

Šādu zemnieku saimniecību Rietumvācijā ir ne mazums. Un tomēr nevar teikt, ka šeit nebūtu nekādu problēmu. Galvenā ir tā, ka, strauji palielinoties lauksaimniecības produktu ražošanai, arvien grūtāk rast tiem noieta tirgu. Pārpilnība negatīvi ietekmē zemnieku saimniecības, tām arvien grūtāk izturēt konkurenci. Ik dienas VFR šī iemesla dēļ tiek likvidētas gandrīz 50 zemnieku sētas. Tirgus ir pārpildīts ar lauksaimniecības produkciju, tāpēc zemnieki ir spiesti ražot «neesošajam tirgum». Izeju no šī stāvokļa rietumvācu ekonomisti saskata nevis tālākā lauksaimniecības produkcijas ražošanas kāpināšanā, bet gan tās kvalitātes krasā paaugstināšanā, palielinot attiecīgi par augsti kvalitatīviem produktiem iepirkuma cenas. Prakse liecina, ka arī patērētājs ir ar mieru par kvalitatīviem pārtikas produktiem maksāt vairāk. Citiem vārdiem, Rietumvācijā patlaban domā par to, ka labāk acīmredzot ir par augstas kvalitātes pārtikas produktiem noteikt arī augstas cenas, nekā ar dotāciju palīdzību stimulēt zemniekus lauksaimniecības produkcijas masveida ražošanai, maksāt pabalstus nerentablajām saimniecībām un tērēt lielus līdzekļus produkcijas pārpalikumu uzglabāšanai.

(Pēc žurnāla «Guten Tag» materiāliem)

Vecākais Tautas teātris

Tikai pirms 30 gadiem republikā parādījās tāds goda nosaukums labākajām pašdarbības kopām kā Tautas kolektīvs. Un viens no pirmajiem to izpelnījās kādreizējais Rēzeknes kultūras nama drāmas ansamblis, kas turpmāk varēja saukties jo lepni — Rēzeknes Tautas teātris. Jāsaka, ka gana lepni skan arī šodien.

1960. gadā, tikko ieradies Rēzeknē, es uz tā izrādēm gāju ar pārliecību, ka satikšos ar īstu mākslas brīnumu. Atceros «Akmens putnu», kurā mani, mākslas vidusskola audzēkni, visvairāk sajūsmināja bagātīgi gleznotās un bieži mainītās J. Grizāna dekorācijas. Ar 1965. gadu arī pats kļuvu par šī kolektīva locekli, veidojot režisora J. Turka vadībā skatuvisko ietērpu J. Lūša drāmai «Tā iesākās diena» un kopā ar LPSR Nopelniem bagāto mākslas darbinieku A. Varslavānu strādājot pie sava diplomdarba — B. Polevoja «Sarkanajiem velnēniem». Vēlāk kopā ar šo teātri man aizritēja 15 radoša darba gadi, kuru laikā radās dekorācijas vairāk nekā 40 uzvedumiem. Taču ne jau atmiņās gribu dalīties. Lai arī pats, pārorientēdamies citā radošajā sfērā, esmu pārstājis būt aktīvs sava teātra atbalstītājs, tomēr nevaru par to neuzrakstīt.

Šodien Rēzeknē nu ir divi Tautas teātri. Viens — latviešu, ko jau 16 gadus vada Māra Zalaiskalns, otrs — krievu, ko vada viņas dzīvesbiedrs Igors Mihailovs. Abi ne vien Rēzeknē, bet, šķiet, visā Latgalē ir vieni no visstabilākajiem radošajiem dramatiskās mākslas kolektīviem, ar nopietnu kultūrstratēģiju, ar spilgtu radošu seju, mūžīgie vietējās sabiedriskās domas urdītāji. Tiesa, strādādami gaužām trūcīgos, administratīvi sarežģītos apstākļos.

Vispirms par radošo. Ielūkosimies kaut vai latviešu kolektīva repertuārā, kura vadošais žanrs, jau vairākkārt republikā ievērotais — filozofiskā groteska (A. Upīts «Apburtais loks», A. Arbuzovs «Vecā Arbata pasakas», E. Vulfs «Līnis murdā»). Ja ar pirmajām divām izrādēm teātris plūca viskošākos laurus republikāniskajās skatēs, tad pēdējā pat bija izvirzīta uz Starptautisko Amatieru teātru festivālu Monako.

Otrs virziens, pie kā pastāvīgi strādā Rēzeknes latviešu Tautas teātris, ir lugas bērniem: A. Lindgrēna «Pepija Garzeķe», «Mēs visi no Billerbijas», H. Sārbgirs «Pinokio», kurās režisore, droši vien tāpēc, ka ir gādīga māmiņa saviem mazuļiem, daudz izmanto rotaļu elementus.

Trešais, tā ir dzeja: A. Vējāns «Kalnā kāpēju laiks», P. Jurciņš «Gar doņiem ejot», novadnieku V. Artava, A. Rancānes u. c. dzejas kompozīcijas.

Bez tam Tautas teātra jubileju zīmīgi iecerējis sagaidīt tā vetekrāns Krists Jansons, uzņemdamies režisēt J. Akurātera «Bezdarbniekus». Par Jansonu jāpasaka īpaši. Viņš ir vienīgais Rēzeknē palikušais LPSR Valsts Latgales teātra aktieris, pēc tā reorganizēšanas 1949. gadā. Viņš pirmais pirms trīsdesmit gadiem sāka iestudēt Latgales kultūras nedēļai veltīto B. Lavrenova «Lūzumu», ko veiksmīgi pabeidza A. Varslavāns. Vārdu sakot, vienīgais, kas pilnībā sasaista pēckara teatrālās Rēzeknes tradīcijas ar šodienu. Viņa atveidoto lomu sarakstā atrodama vesela virkne filigrāni nospēlētu raksturu. Pēc izcelsmes būdams ventspilnieks, K. Jansons, tāpat kā bauskenieks R. Balodis, Latgales kultūras lappusēs ierakstījies ar lieliem burtiem.

Lūk, Imants Mikučs — Rēzeknes rajona laikraksta darbinieks. Viņa vārdu var atrast gandrīz katrā gan latviešu, gan krievu teātra afišā. Viņš vienkārši ir cilvēks, kurš kopš ienākšanas Tautas teātra studijā 1973. gadā vienkārši ir nenogurdināms, un trīs, četri iestudējumi sezonā, kas skaitās viena teātra radošā norma, viņam vienkārši par maz.

Vispār kamerizrādes Rēzeknē jau kļuvušas ļoti iecienītas. Pateicoties krievu Tautas teātra dekoratoram V. Zaharevičam Rēzeknes kultūras nama bijusī katlu telpa ir pārtapusi par teātra zāli «Pie kamīna», un šeit, kā saka pats režisors I. Mihailovs, skatītāji var dzirdēt, just neforsētu aktiera dvēseles tuvumu. Jau divus gadus te izrāda A. Gelmana «Solu», B. Sova «Sākumā», Tamāras Burovas interpretācijā tiek gatavota A. Tvardovska «Atmiņas tiesa», kā arī S. Stavicka «Četras nopratināšanas», veltījumi staliņisma upuriem.

Tāpat kā K. Jansons, savu režisorisko varēšanu krievu kolektīvā apņēmusies pierādīt A. Kukarceva, bet sirmais teātra entuziasts (pēc tautības ukrainis) Grigorijs Pivovarovs savu kārtējo iestudējumu (A. Kozlovska «Aizrobežu ideja») veltījis pārkārtošanās problēmām.

Vispār, lai pa īstam apjaustu to problēmu daudzveidību, kādas ceļ priekšā saviem skatītājiem teātris, jānosauc arī 1978. gadā iestudētais un joprojām repertuārā esošais V. Sukšina farss «Enerģiskie ļaudis», A. Dudareva «Vakars», S. Aļošina «Astoņpadsmit kamieļi». Līdz ar to secinājums: teātri Rēzeknē ne vien pilnasinīgi dzīvo, viņi burtiski verd. Īpaši nepieskaroties pašu kolektīvu vadītāju vietai pilsētas kultūras dzīvē, jāsaka: Rēzeknei un Latgalei ir veicies. I. Mihailovs šajā laikā pat kļuvis par republikas Nopelniem bagāto mākslas darbinieku, tomēr kā kādreizējais kolēģis nevaru neizteikt atzinību arī abiem tagadējiem teātru uzvedumu daļas vadītājiem V. Zaharevičam un A. Laizānei. Pirmais, kā vīrieša cilvēks, domāšanā smagnējāks, vairāk savās dekorācijās cenšas izstāstīt, otrā vairāk uzticās skatītāju līdzfantāzijai, galveno vērību pievēršot tērpiem. Tomēr arī daudzas viņu ieceres, jāsaka — pat vairāk nekā pašu režisoru, paklūp tieši pret saimnieciskajām nevarēšanām.

Cerēsim, ka uz priekšdienām stāvoklis tomēr mainīsies. Vismaz Rēzeknes pilsētas partijas komitejas pirmais sekretārs Z. Petkevičs savā atskaites referātā vietējā pilsētas partijas konferencē atzīmēja ne tikai pašreizējo Tautas teātru augsto līmeni un nozīmīgumu darbalaužu estētiskajā audzināšanā, bet izteica nepieciešamību arī par profesionālā teātra atjaunošanu Rēzeknē. Tam savas saknes ir jau kopš 1919. gada, trauksmainā padomju varas gada Latgalē.

Domāju, ka rēzekniešiem nevajadzētu dublēt ne topošo Daugavpils teātri, ne Liepājas vai Valmieras, tas varbūt varētu būt jaunatnes vai pat folkloras. Iespējas ir visdažādākās. Pat kadri lielā mērā izauguši šepat no pašdarbības. Vajadzīga tikai nopietnāka ieinteresētība. Kultūras nekad nav par daudz. Un to pierāda teātra mēnesis Rēzeknē. Iesaku arī preiliešiem iepazīties ar rēzekniešu veikumu teātra mākslā.

A. KŪKOJS

Redaktors P. PIZELIS

● Sludinājumi

VALSTS LIEPĀJAS TEĀTRA VIESIZRĀDES DAUGAVPILS MUZIKĀLI DRAMATISKĀ TEĀTRA TELPĀS

11. aprīlī plkst. 14.30 un 12. aprīlī plkst. 10.00 — A. Milns. **«Vinnijs Pūks un viņa draugi».** Dramatizējums 2 daļās. Režisors Nauris Kļētnieks, Komponists Juris Kulakovs.

13. un 14. aprīlī plkst. 19.30 — V. Arro. **«Kur mājas man, kas gaida».** Luga 2 cēlienos. Režisors — Haralds Ulmanis.

15. un 16. aprīlī plkst. 19.30 — M. Mičela. **«Vējiem līdzi».** Romāna dramatizējums 3 daļās. Režisors —LPSR Tautas skatuves mākslinieks Oļģerts Kroders. Komponists — Uldis Stabulnieks. Galvenajās lomās — LPSR Nopelniem bagātā skatuves māksliniece Indra Briķe un Mārtiņš Vilsons.

Biļešu iepriekšpārdošana teātra kasē.

RAJONA PATĒRĒTĀJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS SAGĀDES UN RAŽOŠANAS APVIENĪBA

organizē izbraukumu otrreizējo izejvielu — lupatu un makulatūras — savākšanai. Notiks paaugstināta pieprasījuma preču pretpārdošana. Izbraukums notiks 1989. gada aprīlī pēc šāda grafika:

Jersikas ciemā pie 38. veikala — 6. aprīlī no plkst. 11.00 līdz 12.30.

Kolhozā «Jersika» pie 39. veikala — 6. aprīlī no plkst. 12.30 līdz 14.00.

Jersikas astoņgadīgajā skolā — 6. aprīlī no plkst. 14.10 līdz 15.00.

Pieniņos pie 58. veikala —17. aprīlī no plkst. 9.30 līdz 10.30.

Bindaros pie 54. veikala — 17. aprīlī no plkst. 11.00 līdz 12.00.

Anspokos pie 55. veikala — 17. aprīlī no plkst. 12.30 līdz 13.30.

Kolhozā «Sarkanā ausma» pie 56. veikala — 17. aprīlī no plkst. 14.00 līdz 15.00.

Griguļos pie 32. veikala — 20. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 11.00.

Neretā pie 31. veikala — 20. aprīlī no plkst. 11.30 līdz 12.30.

Kolhozā «Zelta vārpa» pie 30. veikala —20. aprīlī no plkst. 13.00 līdz 14.00.

Gaiņu astoņgadīgajā skolā — 20. aprīlī no plkst. 14.00 līdz 15.00.

LĪVĀNOS

Stacijas laukumā pie ēdnīcas — 8. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 12.00.

8. autokombināta teritorijā — 8. aprīlī no plkst. 12.30 līdz 14.00.

Lāčplēša ielā — 8. aprīlī no plkst. 14.20 līdz 16.00.

Vecā tirgus laukumā —22. aprīlī no plkst. 10.00 līdz 12.00.

Lauku ielā — 22. aprīlī no plkst. 12.20 līdz 14.00.

K. Valdemāra ielā —22. aprīlī no plkst. 14.40 līdz 16.00.

● Līdzjūtības

Daudz dieniņu mūžiņā —
Citas vieglas, citas smagas,
Smagākā tā dieniņa,
Kad pietrūka māmuliņas.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību ANTONINAS LUDVIGA m. VAIVODES piederīgajiem sakarā ar viņas nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Es visus spēkus atdevu,
Un otra mūža man vairs nava.
(J. Rainis)

Izsakām patiesu līdzjūtību MARIJAS DAŅIĻEVIČAS tuviniekiem, izvadot viņu kapu kalniņā.

Kolhoza «Jersika» kolektīvs

Sniegi. Tumsa. Pilna vēju.
Nevar ceļu saredzēt.
Nu par vēlu. Nokavēju...
Mēs vairs netiksimies, tēt!
(Z. Purvs)

Kad pēdējie atvadu ziedi klāj tēva kapu, esam kopā ar mūsu darbabiedri Karmencitu Krapāni un viņas meitiņu Jūliju, TĒTI un VECTĒVU pavadot smilšu kalniņā.

Preiļu centrālās rajona slimnīcas terapijas nodaļas kolektīvs

Krita priede, krita egle,
Cita auga vietiņā.
Nomirst mana māmuliņa,
Tās nemūžam neredzēšu.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Rasmai Polumoškovai, MĀTI izvadot pēdējā gaitā.

Preiļu rajona galvenā arhitekta projektēšanas biroja kolektīvs

...Viņš visu mūžu aris dzimtās
zemes laukus,
Pats tanī ieaugdams kā ozols
vētrās sīksts.
(M. Rudzītis)

Sērojam kopā ar Silviju Fadejevu, no TĒVA uz mūžu atvadoties.

Dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības kolektīvs

Tā kā putna vēdas
Lido skumjas, sēru vēsts.
Šodien atnākušās bēdas
Nespēs daudzi gadi dzēst.
(A. Strautiņš)

Lai dzimtās zemes vēji dzied klusu mūža dziesmu Ārijas Putānes MĀMIŅAI.

Bērnudārza «Pienenīte» kolektīvs

Šī gada 8., 9., 10., 15. aprīlī Preiļos pie universālveikala PĀRDOS dažādu šķirņu augļu kociņus un ogulāju stādus.

PĀRDOD labu darba zirgu Aglonas ciema Jonānos. O. Dzerkale.

PĀDOD mašīnu VAZ-2103. Telefons 23624.

LĪVĀNOS, KINOTEĀTRI «ATPŪTA»,
notiek kompjūteru spēles katru dienu, izņemot pirmdienas un otrdienas. Sākas stundu pirms pirmā kinoseansa.

LĪVĀNU STIKLA FABRĪKAI
vajadzīgi:

transporta strādnieki,
apdarinātāju mācekļi,
stikla pūtēju mācekļi,
4. — 6. kategorijas elektromontieri,
santehniķi,
gāzes un elektrometinātājs,
slīpētāji,
materiāli tehniskās apgādes ekonomists,
autotransporta mehāniķis,
inženieris enerģētiķis,
juriskonsults.

Tuvākas ziņas Līvānu stikla fabrikas kadru daļā. Tālruņi: 43171, 44279.

8. AUTOKOMBINĀTA LĪVĀNU FILIĀLE

steidzami aicina darbā **gāzes un elektrometinātāju.**

Administrācija

Rokām, kuras vienmēr prata
Tik daudz veikt un padarīt,
Atpūtu ļauj vēlēt viņām,
Ļauj tām paldies pasacīt.
(J. Sirmbārdis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Skaidrītei un Jānim Rentniekiem, no MĀTES atvadoties.

Kolhoza «Rožupe» kolektīvs

Vai tu dzirdi šos šalcošos soļus?
Tur nāk pļavas bez tevis.
Tur nāk rudens un ziema
bez tevis,
Tur nāk gadi bez tevis.
(O. Vācietis)

Skumju brīdī esam kopā ar piederīgajiem, RAIMONDU BRIŠKU izvadot pēdējā gaitā.

M. Gorkija kolhoza valde

Par mīļu sirdi, čaklām rokām
Tev vieglas smiltis, māmulīt.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Putānu ģimenei sakarā ar MĀTES nāvi.

Elektriķu kolektīvs

Un nav man tagad to vārdu,
Ko tikai tu zināji sacīt.
Man nav savu gaismas vārdu
Uz ceļa naktī.
(E. Vēciņa)

Skumju brīdī esam kopā ar tuviniekiem, no IZIDORA BIRZĀKA atvadoties.

Kolhoza «Jersika» kolektīvs

Paldies tev, māt, par tavām
mīļām rokām,
Par silto pagalvi, ko tu man
klāji.
Paldies tev, māt, par tavām
stiprām rokām,
Par vārdiem labajiem, ar kuriem
modināji.
(J. Osmanis)

Kad pavasara vēji šalc kapu bērzos un pēdējo ceļu klāj zaļo skuju raksts, skumju brīdī esam kopā ar Skaidrīti Rentnieci, MĀTI pēdējā gaitā izvadot.

Darba biedri

ĻEŅINA KAROGS

● MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas —21985, fotokorespondents —22203, korektori, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpilī, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 612 eksemplāri (latviešu valodā — 10 288 eks., krievu valodā — 4 324 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 577.